

ROSTISLAV IŠČENKO: SVĚT BEZ UKRAJINY

- CZ24 News | 5. dubna 2021

Video konference ve formátu Putin/Merkelová/Macron se přece jen konala, a to je dobrá zpráva. Víc ale v této souvislosti nelze nic dobrého říci. Lze se, samozřejmě, radovat, že Rusko dosáhlo projednávání Ukrajiny bez Ukrajiny. Kyjev se sedm roků trásl při pomýšlení na pouhou myšlenku možnosti takového formátu. Za důležitý průlom je možné považovat to, že Němka a Francouz mlčky vyslechli a vzali na vědomí ruskou pozici k Ukrajině, dokonce se nepokoušeli něco vážně namítat.

Ale absence společného prohlášení k výsledkům video konference, a také zjevné těžkosti, které musela překonat ruská diplomacie při jejím organizování (navzdory ruské diplomatické tradici byl dokonce učiněn elegantní únik informací o návrhu Moskvy, aby se Paříž a Berlín ocitly před volbou: přece jen souhlasit s video konferencí nebo vzít na sebe odpovědnost za následky jejího zmaření), svědčí o tom, že Francie a Německo nemíní měnit pozici nestranného pozorovatele, nebránícího USA a Ukrajině rozpoutávat válku, na aktivní zasahování za účelem jejího odvrácení.

O tom, že konference byla věnována právě otázce odvrácení války, která se stává nevyhnutelnou v důsledku ukrajinských provokací, není pochyb. To řekl otevřeně, navzdory zvyklostem, tiskový tajemník Vladimíra Putina Peskov. Jeho komentář o podstatě a výsledcích konference je v principu zajímavý, a zajímavý dvojnásob, neboť Peskov je diplomat povoláním, tudíž lze jeho slova posuzovat nejen z hlediska předání prezidentským tiskovým tajemníkem pozice jeho nadřízeného, ale také z profesionálního hlediska.

Za prvé, Peskov prohlásil, že konference nebyla věnována pouze Ukrajině, i když o Ukrajině také

hovořili. Patrně, kromě Ukrajiny hovořili ještě i o počasí, o úloze USA a možných následcích Kyjevem rozpoutávaného konfliktu pro všechny účastníky konference, vzatých dohromady, i pro každého zvlášť. Ale ať tak či onak všechno, o čemž mluvili, souviselo s Ukrajinou. Vyplývá to z toho, že při dešifrování obsahu konference Peskov nejmenoval žádnou důležitou otázku. To je také pochopitelné: válka je na spadnutí, o čem je ještě možné hovořit?

Za druhé, ze slov Peskova vyplývá, že Rusko požadovalo od svých spojenců, aby přivedli Kyjev do stavu adekvátnosti a, když už jej nemohou přesvědčit, aby plnil Minské dohody, alespoň jej přimět ukončit provokace na hraniční linii. Je jasné, že Paříž a Berlín se konkrétním slibům vyhýbají (jinak by o nich Peskov mluvil).

Za třetí, Rusko informovalo své partnery, že, pokud to Ukrajina nezvládne sama nebo ji oni nezkorigují, začne válka. Konkrétně to v podání Peskova vypadalo následovně: “Vyslovujeme znepokojení v souvislosti s rostoucí napjatostí a vyjadřujeme znepokojení, že tak či onak může ukrajinská strana jít na provokační akce, které přivedou k válce”. Takže Rusko ukončilo diplomatickou přípravu války, a uložilo odpovědnost za její možné zahájení na Kyjev, a také na Paříž a Berlín, kteří nejsou s to (nechtějí) Ukrajinu skřípnout a přinutit ji plnit závazky.

Aby nikdo nepochyboval o vážnosti situace, konference probíhala na pozadí pomluv o přesunu ruských vojsk do Bělgorodské, Rostovské oblasti a na Krym, které zaplnily ruské sociální sítě. Na internetu se šíří klipy transportů s obrněnou technikou, přejíždějících Krymský most směrem k poloostrovu, a také kolon ruských vojsk, pohybujících se po cestách pohraničních oblastí. Ministerstvo obrany a diplomatický rezort Ruska by snadno mohly prohlásit tyto klipy za fejk nebo oznámit, že jednotky a útvary ruské armády se stále někam pohybují (mají skoro stále manévry), ale nebylo to učiněno.

Rusko tajemně (a na pozadí komentářů Peskova – výhružně) mlčí.

Za čtvrté, evropským partnerům byla poskytnuta možnost vyskočit z pasti nastavené USA. Je pochopitelné, že Američané doufají, že se jim podaří v důsledku zahájení rozsáhlého ukrajinsko-ruského konfliktu přimět své spojence, aby přistoupili k úplnému roztržení vztahů s Ruskem (dokonce ne až tak politických, i když těch také, jak ekonomických). Proto Peskov zdůrazňuje, že, když mluví o válce, Rusko má na mysli občanskou válku na Ukrajině, ale, aby nikdo neměl pochybnosti, upřesňuje: “Občanskou válku, která tam už byla”.

Připomenu, že v té válce, “která už byla”, ukrajinská armáda a nacistické prapory prakticky rozřezaly republiku na několik částí a odřízly od hranice (zůstávalo málem jediné Ukrajinou neobsazené propouštěcí stanoviště, ke kterému vedla stále ostřelovaná cesta). Po té, když byla otázka potlačení povstání na Donbasu problémem výhradně času, prakticky rozdrčené jednotky domobranců najednou obrostly obrněnou technikou a dělostřelectvem (někdo dosud tvrdí, že stovky tanků a dělostřeleckých systémů byly “odtlačeny” u OSU holýma rukama), ukrajinské letectvo se masově začalo sypat z nebe, a velení domobrany se stalo natolik profesionálním, že ukrajinská vojska se začala dostávat do kotlů po celých formacích.

Přitom linie fronty (která se stala v Minsku linií rozhraničení) se odsunula od ruské hranice přesně na tu vzdálenost, při níž může dělostřelectvo podporovat přední části republik, aniž by opustilo ruské území.

Nechci nic říkat, nějak se všechno samo tak vyvinulo. A Peskov varuje partnery, že znovu to bude stejné, a předem jim sděluje, že je to občanská válka, třebaže Kyjev, jasná věc, vykřikuje a bude vykřikovat o “ruské agresi”. Nejvyšší rada znovu přijímá příslušné usnesení, a také zákon, umožňující (čistě teoreticky, neboť v praxi pro to nejsou ani síly, ani prostředky) zvýšit stav OSU pětinasobně za

jeden den, uskutečněním mimořádné mobilizace záložníků.

Jak vidíme, Ukrajina také dokončila politickou a diplomatickou přípravu na válku, kterou interpretuje a bude interpretovat ne jako občanskou, ale jako válku s Ruskem.

Že výsledkem bude katastrofická porážka OSU, je zřejmé. Putin dokonce upozornil svět na možný krach ukrajinské státnosti. Ale cíle této války nejsou vojenské (a ne ukrajinské). Jsou politické (a americké). USA, jak bylo řečeno výše, se snaží odvrátit postupné nasměrování Evropy k rozšíření hospodářské spolupráce s Ruskem, které ve výhledu musí vyústit i v politické sblížení.

Důvodem pro přerušení rusko-evropské spolupráce má posloužit konflikt na Donbasu, který budou Washington a Kyjev interpretovat jak ukrajinsko-ruskou válku, a Moskva jako vnitroukrajinský občanský konflikt.

Obě pozice byly sděleny vedoucím členům EU (Francii a Německu). Rozhodnutí je na nich. Rusko jim dalo možnost bezprostředně během konané video konference podpořit jeho pozici a tím odvrátit válku. Neboť pokud by bylo politické rozhodnutí ohledně výsledků konfliktu EU již schváleno (a bylo by nepříznivé pro USA a Ukrajinu), pak v principu Kyjev nemá proč bojovat. Evropa se přijetí jednoznačného rozhodnutí vyhnula, čímž učinila válku nevyhnutelnou.

Nyní může zabránit konfliktu jenom zbabělost kyjevských úřadů nebo odmítnutí OSU bojovat. Ale to sotva. Kyjev se víc obává Washingtonu, než války, a marginály a generály OSU napraví pouze hrob.

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>